

Arrest

nr. 237 167 van 18 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Louis Mettwielaan 9/38
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 2 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 12 juli 2010, verklaart er zich op dezelfde dag een eerste maal vluchteling.

Op 23 maart 2011 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bij 's Raads arrest nr. X van 1 juli 2011 werd deze weigeringsbeslissing bevestigd.

1.2. Op 17 januari 2013 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

Op 25 januari 2013 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}) genomen, waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

1.3. Nadat verzoeker op 27 februari 2014 terugkeerde naar Sri Lanka en nadat hij Sri Lanka opnieuw verliet op 30 april 2014 en naar India reisde alwaar hij tot 2 september 2017 verbleef, reisde verzoeker via Spanje naar België alwaar hij op 4 september 2014 binnenkwam en zich op dezelfde dag een derde maal vluchteling verklaarde.

Op 17 oktober 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bij 's Raads arrest nr. 219 543 van 8 april 2019 werd deze weigeringsbeslissing bevestigd.

1.4. Op 27 mei 2019 verklaart verzoeker zich een vierde maal vluchteling.

Op 21 november 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen die per aangetekend schrijven op 22 november 2019 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Srilankaanse Tamil afkomstig uit Kodikamam, Sri Lanka. Van 1996 tot 1999 leefde u in Vanni als ontheemde. De rest van uw leven woonde u in Kodikamam, samen met uw familie. U studeerde van 1995 tot eind 2007. Op school was u de leider van de studentenvereniging. Tot 2006 organiseerde u jaarlijks de heldendag van de Tamil Tijgers (LTTE) op 6 juni. In 2004 plakte u voor de Tamil National Alliance (TNA) posters tijdens de verkiezingscampagne. Van 2005 tot 2008 had u contacten met LTTE leden die in het huis van uw oom verbleven. U haalde voedselpakketten en u hield de wacht aan overwegen voor hen. Op 3 januari 2008 werden er in de woning van uw oom enkele LTTE-leden aangehouden. Twee dagen later, op 5 januari 2008, kwam het leger langs uw ouderlijk huis en u werd gearresteerd. U werd naar een inlichtingenkamp gebracht in Kadikamam. Daar werd u verhoord en geslagen. U verbleef twee dagen in dit kamp en werd dan vrijgelaten. Vanaf toen moest u zich elke ochtend om 8u30 aanmelden bij het kamp. Uw nicht, de dochter van uw oom, onderging hetzelfde lot. Op 1 februari 2008 werd uw nicht doodgeschoten wanneer ze zich aanmeldde. Uit angst vluchtte u op 3 februari 2008, samen met uw vader, van Kodikamam naar Jaffna. Een vriend van uw vader regelde een plaats voor u op een boot richting Trincomalee. Deze vriend was een lid van de Eelam People's Democratic Party (EPDP). U werd gedurende de reis begeleid door een lid van de EPDP. Op 5 februari 2008 nam u de boot van Jaffna naar Trincomalee. Vanuit Trincomalee nam u de bus richting Colombo. Onderweg naar Colombo passeerde u een controlepost, maar uw identiteitskaart werd niet gecontroleerd. Op 15 februari 2008 nam u het vliegtuig vanuit Colombo richting Dubai. U reisde met een vals Indisch paspoort samen met een reisagent. Van Dubai reisde u door naar Zuid-Afrika. U verbleef in Zuid-Afrika van 16 februari 2008 tot 11 juli 2010. In Zuid-Afrika kwam u slechts een tiental keer buiten. De reisagent kwam op regelmatige tijdstippen langs om u te bevoorraden. Vanuit Zuid-Afrika trok u met het vliegtuig richting een onbekende bestemming. U reisde met een vals paspoort. Vanuit die onbekende bestemming reisde u nog zeven à acht uur met de auto vooraleer u aankwam in België. Op 12 juli 2010 diende u een verzoek in om internationale bescherming in. Ter staving van uw asielrelaas legde u een certificaat van schoolverlaten voor, evenals een examen resultaat, drie foto's, recente krantenberichten, de geboorteakte van uzelf, uw moeder, uw vader, uw broer, uw oom langs vaderszijde, uw oom langs moederszijde, uw neven en uw nicht, een overlijdensakte van uw nicht en van uw oom langs vaderszijde, een getuigenis van uw vader bij de rechtbank over de dood van uw nicht, krantenartikels over de dood van uw nicht, de aangifte van de verdwijning van uw neef bij humanitaire instellingen, krantenartikels over de verdwijning van uw neef, een Rode Kruis attest over het bezoek van het Rode Kruis aan uw neef in de gevangenis, een bewijs van detentie van uw neef, documenten betreffende de asielaanvraag van uw broer in Australië en een aangifte van uw broer bij het UNHCR in Indonesië. Op 23 maart 2011 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 1 juli 2011 de weigeringsbeslissing van het

Commissariaatgeneraal bevestigde. U ging tegen de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in beroep bij de Raad van State.

Zonder naar Sri Lanka te zijn teruggekeerd diende u op 17 januari 2013 een tweede verzoek in om internationale bescherming. Op 25 januari 2013 nam de Dienst Vreemdelingen zaken een beslissing 13 quater (weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag).

Op 27 februari 2014 vertrok u vanuit Brussel via I.O.M via Mumbai (India) terug naar Sri Lanka. Op 30 april 2014 verliet u opnieuw Sri Lanka en reisde u naar India, waar u tot 2 september 2017 verbleef. Vanuit India reisde u naar Spanje vanwaar u op dezelfde dag verder reisde naar België. U kwam op 4 september 2017 in België aan en diende op 12 september 2017 een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 23 januari 2018 nam het Commissariaat-generaal de beslissing dat uw derde verzoek om internationale bescherming ontvankelijk is. U verklaarde dat u bij uw terugkeer naar Sri Lanka op de luchthaven van Colombo werd opgepakt en ondervraagd door de Sri Lankaanse autoriteiten (CID). U ontkende connecties te hebben gehad waarop u foto's werden getoond als bewijs daarvan. U werd ook geslagen en gefolterd omdat u tegen hen zou gelogen hebben. Zij eisten dat u namen gaf van "LTTE" 'ers in het buitenland. U gaf enkele namen van leden van de "Tamil Youth Organisation". U was van 2010 tot uw terugkeer naar Sri Lanka zelf lid van laatstgenoemde organisatie. Ondertussen waren uw ouders buiten de luchthaven aan het protesteren omdat u niet naar buiten kwam. Zij dachten dat u vermist was en zeiden dat ze naar de media zouden stappen. Rond 8 uur 's avonds werd u vrijgelaten met de voorwaarde dat u niets over de ondervraging zou vertellen en niet naar een mensenrechtenorganisatie zou stappen. Er werd u tevens opgelegd dat u het huis niet mocht verlaten. U keerde vervolgens terug naar het huis van uw ouders. Op 12 maart 2014 werd u door de "CID" opgepakt en meegenomen naar een kamp. Ze checkten uw telefoon, vroegen of u op andere plaatsen verbleef en zeiden dat ze u gingen opbellen om te onderzoeken of u connecties had met personen. Op 18 maart 2014 kwamen leden van de "CID" naar de winkel van uw vader om te vragen of u zich daar dezelfde dag zou aanbieden. U ging samen met uw moeder naar het kantoor van de "CID". Uw moeder bleef buiten wachten terwijl u binnen in het kantoor werd ondervraagd. Er werden u drie foto's getoond en er werd u gevraagd of u de personen op die foto's kende. U ontkende die personen te kennen en werd vervolgens gefolterd. Omdat uw moeder buiten stond te wachten en omdat u in de nabijheid van het kamp woonde werd u vrijgelaten. Er werd u ook gevraagd naar N. en V. die belangrijke "LTTE" 'ers zijn die in Europa verblijven. Op 11 april 2014 werden de drie leden van "LTTE" die op de foto stonden (G., A. en T.) vermoord. Dezelfde dag van de dood van bovenvermelde personen omsingelde het leger uw huis. U hoorde dat van de buurman en besloot niet meer naar huis te komen. Later vernam u van uw ouders dat het leger u zocht omdat uw telefoonnummer bij die gedode personen gevonden werd. U verbleef op verschillende plaatsen in Sri Lanka. Op 30 april 2014 vertrok u per schip naar India, waar u tot september 2017 verbleef. Vervolgens reisde u naar België waar u op 4 september 2017 aankwam en dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende. Als ondersteuning van uw verzoek legde u documenten neer die bewijzen dat u bent teruggekeerd naar Sri Lanka en foto's waaruit blijkt dat u in België heeft deelgenomen aan manifestaties. Daarnaast legde u een geboorteakte en een medisch attest uit India voor.

Op 30 oktober 2018 nam het CGVS een beslissing tot weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming daar geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas. U tekende hiertegen beroep aan en legde in het kader van de beroepsprocedure nog volgende stukken neer: medische attesten uit India, foto's met betrekking tot de LTTE-gerelateerde activiteiten, publicatie van een foto op online media en een bevestiging van uw rol binnen het Tamil Coordinating Committee (TCC). Op 8 april 2019 bevestigde de RvV echter de beslissing van het CGVS.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 27 mei 2019 een vierde verzoek om internationale bescherming in. U verwees hierbij naar het relaas zoals u dat voorheen had uiteengezet en voegde daar aan toe ondertussen opnieuw actief te zijn binnen TCC. U vreest hierdoor bij terugkeer naar Sri Lanka niet enkel gemarteld te worden, maar vreesde ook voor uw leven. Ter staving van uw volgend verzoek legde u volgende kopieën neer: een afdruk van een online video, vijf foto's van uw activiteiten in India, 26 foto's die u vanuit India online had geplaatst, twee e-mails aan Belgische organisaties, twee valse paspoorten op de naam van M.R. en S.R.J., een bevestigingsbrief van TCC, vier foto's tijdens manifestaties in België en drie foto's uit Maleisië, Dubai en Nepal.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoek hebt uiteengezet, namelijk uw vrees voor de Sri Lankaanse overheid wegens uw banden met de LTTE en de TCC in België, moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken allen door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook stevast werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige vierde verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Uw **verklaring** dat de autoriteiten nog steeds naar u op zoek zouden zijn voegt dan ook niets toe aan uw dossier. Immers werd in het verleden reeds meermaals op omstandige wijze uiteengezet waarom geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw relaas. Dat u hier nu toch op verder wenst te borduren is dan ook eigenlijk niet ernstig. U toonde immers op geen enkele manier aan waar het CGVS tijdens haar eerdere beoordeling(en) een fout zou hebben gemaakt, noch wist u uw geloofwaardigheid ook nog maar enigszins te herstellen. Dat de overheid naar u op zoek zou zijn, wist u bovendien nog steeds niet te staven en blijft bijgevolg niets meer dan een blote bewering die u niet hard kunt maken.

Met betrekking tot de **documenten** die u neerlegt ter staving van uw volgend verzoek gelden volgende opmerkingen. Zo zij vooreerst opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande Sri Lankaanse documenten wegens de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of vervalst, hetgeen de bewijswaarde eerder relativeert. Te meer u slechts kopieën en/of scans neerlegde en dergelijke stukken altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk dragen deze eigenlijk amper bewijswaarde. Wat er ook van zij, evenmin konden uw documenten an sich overtuigen. Zo is het opvallend dat u heden alsnog e-mailverkeer uit 2014 zou neerleggen richting (Belgische) hulporganisaties en/of mensenrechtenorganisaties. Dat u dit eerder nooit zou hebben aangebracht, noch hier ook nog maar enige melding van hebt gemaakt ofschoon u daartoe meermaals de kans werd geboden is eigenlijk niet ernstig. Immers merkte u in het verleden enkel op dat het contacteren van mensenrechtenorganisaties u uitdrukkelijk verboden werd, doch dat u dit toch zou hebben gedaan leek u te zijn vergeten. Daargelaten het ook hier eenvoudig manipuleerbare kopieën betreffen en deze ook nog eens een bijzonder gesolliciteerd karakter dragen, spreekt ook de inhoud verder uw beweringen tegen. Immers zou uw e-mail dateren van 27 mei 2014, al vermeldt deze wel dat u in België reeds drie verzoeken om internationale bescherming achter de rug zou hebben. Daar u uw derde verzoek pas in 2017 hebt ingediend, eerder opmerkelijk. Nog vreemder is evenwel dat u in de e-mail eigenlijk laat uitschijnen zich op dat moment nog steeds in Sri Lanka te bevinden. Immers valt daar te lezen dat u ' zich in een andere regio zou bevinden', u 'niet langer in Sri Lanka kunt blijven' en ' het hier zeer gevaarlijk is voor u'. Dat u de mail echter zou hebben verstuurd op 27 mei 2014, terwijl u eerder had verklaard reeds richting India te zijn getrokken op 30 april 2014 is bijzonder fraai en ondergraaft uw geloofwaardigheid eigenlijk compleet. De foto's die u in India op Facebook zou hebben geplaatst zouden hoogstens kunnen staven dat u (regelmatig) in India bent geweest, doch zeggen deze niets over uw mogelijke problemen, noch over uw verblijfplaatsen doorheen de afgelopen jaren. Te meer u heden ook foto's neerlegde uit Nepal, Maleisië en Dubai, landen waarvan u nooit eerder enige melding had gemaakt, heeft het CGVS nog steeds geen zicht op uw verblijfplaatsen en/of reisbewegingen. Uw paspoort, nochtans een uitstekend stuk ter staving legde u nog steeds niet neer. Dient hierbij nog te worden opgemerkt dat de kopieën van de paspoorten waarmee u richting België zou zijn gereisd evenmin iets toevoegen aan uw dossier, daar ook dit slechts kopieën zijn en het CGVS geen zicht heeft op de verdere inhoud van deze stukken. De brief van TCC, de afdruk van een online video en de foto's van uw activiteiten in India en België legde u reeds neer in het kader van de beroepsprocedure van uw

derde verzoek, werden destijds reeds inhoudelijk besproken en vormen aldus logischerwijs geen nieuw element.

Volledigheidshalve wenst het CGVS toe te voegen dat wat betreft uw bewering opnieuw lid te zijn van het 'TCC' en hierdoor bij terugkeer naar Sri Lanka opnieuw problemen te kennen dit evenmin overtuigt. Daargelaten het bijzonder bevreemdend is dat u zich eerst zou onthouden van 'TCC' daar u de gevolgen vreesde, doch u heden toch weer lid zou zijn geworden, zij opgemerkt dat bij verzoeken om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een verzoeker om internationale bescherming niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden.

Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde zaken. Echter blijkt nergens uit de door u neergelegde stukken en/of verklaringen dat de Sri Lankaanse autoriteiten heden, noch in het verleden op de hoogte zouden zijn geweest van uw activiteiten. Bovendien verklaarde u zelf uitdrukkelijk te hebben gevraagd aan TCC om geen foto's te publiceren en bovendien blijkt zoals eerder gesteld nergens uit de door u neergelegde Facebook-afdrukken aan wie deze profielen toebehoren, noch of dit openbare – en dus door iedereen te bezichtigen – profielen zijn. Ten overvloede wenst het CGVS te herhalen dat, mede gezien het ongeloofwaardige karakter van uw relaas, u voor uw komst naar België aldus niet in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond omwille van uw lidmaatschap en/of politieke activiteiten. Aldus kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België. Het CGVS ziet aldus geenszins in hoe uw beweerde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen. Dat u ook hierdoor niet terug zou kunnen keren naar Sri Lanka is wederom een blote bewering die u geenszins hard weet te maken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), "*materiële en procedurele luik*".

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een e-mailbericht van zijn raadsman aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (stuk 3) en een psychologisch attest d.d. 5 mei 2019 (stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Op 12 juli 2010 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij voert aan dat hij naar aanleiding van zijn banden met de Tamiltijgers (hierna: LTTE) wordt bedreigd door de Sri Lankaanse autoriteiten. Op 23 maart 2011 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas. Bij 's Raads arrest nr. 64 341 van 1 juli 2011 werd deze weigeringsbeslissing bevestigd.

Op 17 januari 2013 dient verzoeker een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in de vluchtmotieven die hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalde. Op 25 januari 2013 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}) genomen, waartegen verzoeker geen beroep aantekende zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Op 27 februari 2014 reisde verzoeker via Mumbai terug naar Sri Lanka. Op 30 april 2014 zou hij Sri Lanka opnieuw hebben verlaten en naar India zijn gereisd, waar hij tot 2 september 2017 zou hebben verbleven. Vervolgens reisde hij naar België, waar hij op 4 september 2017 aankwam en op 12 september 2017 een derde (volgend) verzoek om internationale bescherming indiende. Hij voert aan dat hij bij zijn terugkeer naar Sri Lanka werd gefolterd en bedreigd naar aanleiding van zijn banden met de LTTE. Op 17 oktober 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn banden met de LTTE en bijgevolg evenmin aan zijn beweerde problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten. Bij 's Raads arrest nr. 219 543 werd deze weigeringsbeslissing bevestigd.

Op 27 mei 2019 dient verzoeker onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in zijn vluchtmotieven zoals uiteengezet in het kader van zijn derde (volgend) verzoek om internationale bescherming en voegt toe dat hij nog steeds door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt gezocht en dat hij intussen opnieuw actief is bij het Tamil Coordinating Committee (hierna: TCC) in België. Hij legt tevens een aantal bijkomende stukken voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tot de niet-ontvankelijkheid van onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming omdat verzoeker geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

2.3.4. Het door verzoeker voorgelegde psychologisch attest (verzoekschrift, stuk 4) is niet van aard om op de motieven van de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Een psycholoog is - in tegenstelling tot een arts (die los van hetgeen een patiënt hem vertelt) aan de hand van fysieke vaststellingen de medische problemen kan constateren - afhankelijk van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt. Uit dit psychologische attest blijkt dat de psycholoog zich op verzoekers verklaringen baseert wat betreft de oorzaak van zijn mentale problemen; er wordt enkel gesteld dat verzoeker getraumatiseerd zou zijn geraakt door de fysieke en psychische bedreigingen in zijn land van herkomst.

De Raad stelt bovendien vast dat in dit psychologisch attest, opgesteld op 5 mei 2019, wordt vermeld dat verzoeker reeds sedert januari 2019 in behandeling is bij deze psycholoog. Desalniettemin maakte hij in het kader van zijn derde (volgend) verzoek om internationale bescherming geen melding van deze behandeling en liet hij na een psychologisch attest voor te leggen. In zijn arrest nr. 219 543 van 8 april 2019, dus van ná de aanvang van verzoekers psychologische behandeling, oordeelde de Raad onder meer als volgt:

“2.4.19. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog wijst op zijn traumatische ervaringen en hiermee gepaard gaande psychologische problemen, is dit opnieuw een eigen conclusie nu dit uit geen enkel van de door verzoeker neergelegde medische attesten blijkt die allen fysieke onderzoeken vermelden. De Raad kan bovendien vaststellen dat verzoeker gedurende zijn persoonlijk onderhoud geen gewag maakte van psychologische moeilijkheden en deze evenmin adstrueerde. Verzoeker toont niet aan psychologische problemen te hebben, laat staan dat deze zijn verklaringen zouden beïnvloed hebben.” (eigen onderlijning)

Dat verzoeker in het kader van onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming plots wél een psychologisch attest neerlegt, terwijl hij reeds voorafgaand aan voormeld arrest van 8 april 2019 in behandeling was bij een psycholoog zonder hiervan melding te maken, relativeert de impact van deze psychologische problemen op de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming. Dienaangaande kan er tevens op worden gewezen dat in het voorgelegde psychologisch attest nergens wordt gesteld dat verzoeker niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of tot het afleggen van coherente, geloofwaardige, gedetailleerde en doorleefde verklaringen.

Waar verzoeker verwijst naar een gedeelde of zelfs een omgekeerde bewijslast voor de asielinstanties, dient vastgesteld dat geen enkele rechtsregel de asielinstanties verplicht om ingeval van het voorleggen van medische en psychologische attesten aan te tonen dat de hierin vermelde gegevens met betrekking tot het voorgehouden vluchtrelaas onwaar zouden zijn. Er dient erop gewezen dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor “gedeelde bewijslast”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om

internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten. Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient erop gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht en dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *“Dat overigens dient opgemerkt te worden dat indien verwerende partij twijfelt aan de geloofwaardigheid van het document daar het ‘weinig officieel oogt en eenvoudig zelf na te maken is’, zij eenvoudig weg contact had kunnen opnemen met de psycholoog in kwestie, die de echtheid van het document had kunnen bevestigen.”*, dient vastgesteld dat de bestreden beslissing geen dergelijke motivering bevat. Het psychologisch attest, hoewel het per e-mail aan de diensten van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zou zijn verzonden (verzoekschrift, stuk 3), werd *supra* in de beoordeling meegenomen.

Gezien het voorgaande, kan het psychologisch attest niet worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt zoals bedoeld in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers vluchtrelaas reeds in het kader van zijn eerste en derde (volgend) verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werd bevonden en dat verzoeker in het kader van onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming geen ander licht werpt op deze eerdere beoordeling:

*“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoek hebt uiteengezet, namelijk uw vrees voor de Sri Lankaanse overheid wegens uw banden met de LTTE en de TCC in België, moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken allen door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook stevast werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig vierde verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Uw **verklaring** dat de autoriteiten nog steeds naar u op zoek zouden zijn voegt dan ook niets toe aan uw dossier. Immers werd in het verleden reeds meermaals op omstandige wijze uiteengezet waarom geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw relaas. Dat u hier nu toch op verder wenst te borduren is dan ook eigenlijk niet ernstig. U toonde immers op geen enkele manier aan waar het CGVS tijdens haar eerdere beoordeling(en) een fout zou hebben gemaakt, noch wist u uw geloofwaardigheid ook nog maar enigszins te herstellen. Dat de overheid naar u op zoek zou zijn, wist u bovendien nog steeds niet te staven en blijft bijgevolg niets meer dan een blote bewering die u niet hard kunt maken.”*

Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de bijkomende stukken die verzoeker in het kader van onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) evenmin van aard zijn om op de eerdere beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming een ander licht te werpen:

*“Met betrekking tot de **documenten** die u neerlegt ter staving van uw volgend verzoek gelden volgende opmerkingen. Zo zij vooreerst opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande Sri Lankaanse documenten wegens de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of vervalst, hetgeen de bewijswaarde eerder relativeert. Te meer u slechts kopieën en/of scans neerlegde en dergelijke stukken altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk dragen deze eigenlijk amper bewijswaarde. Wat er ook van zij, evenmin konden uw documenten an sich overtuigen. Zo is het opvallend dat u heden alsnog e-mailverkeer uit 2014 zou neerleggen richting (Belgische) hulporganisaties en/of mensenrechtenorganisaties. Dat u dit eerder nooit zou hebben aangebracht, noch hier ook nog*

maar enige melding van hebt gemaakt ofschoon u daartoe meermaals de kans werd geboden is eigenlijk niet ernstig. Immers merkte u in het verleden enkel op dat het contacteren van mensenrechtenorganisaties u uitdrukkelijk verboden werd, doch dat u dit toch zou hebben gedaan leek u te zijn vergeten. Daargelaten het ook hier eenvoudig manipuleerbare kopieën betreffen en deze ook nog eens een bijzonder gesolliciteerd karakter dragen, spreekt ook de inhoud verder uw beweringen tegen. Immers zou uw e-mail dateren van 27 mei 2014, al vermeldt deze wel dat u in België reeds drie verzoeken om internationale bescherming achter de rug zou hebben. Daar u uw derde verzoek pas in 2017 hebt ingediend, eerder opmerkelijk. Nog vreemder is evenwel dat u in de e-mail eigenlijk laat uitschijnen zich op dat moment nog steeds in Sri Lanka te bevinden. Immers valt daar te lezen dat u ' zich in een andere regio zou bevinden', u 'niet langer in Sri Lanka kunt blijven' en ' het hier zeer gevaarlijk is voor u'. Dat u de mail echter zou hebben verstuurd op 27 mei 2014, terwijl u eerder had verklaard reeds richting India te zijn getrokken op 30 april 2014 is bijzonder fraai en ondergraaft uw geloofwaardigheid eigenlijk compleet. De foto's die u in India op Facebook zou hebben geplaatst zouden hoogstens kunnen staven dat u (regelmatig) in India bent geweest, doch zeggen deze niets over uw mogelijke problemen, noch over uw verblijfplaatsen doorheen de afgelopen jaren. Te meer u heden ook foto's neerlegde uit Nepal, Maleisië en Dubai, landen waarvan u nooit eerder enige melding had gemaakt, heeft het CGVS nog steeds geen zicht op uw verblijfplaatsen en/of reisbewegingen. Uw paspoort, nochtans een uitstekend stuk ter staving legde u nog steeds niet neer. Dient hierbij nog te worden opgemerkt dat de kopieën van de paspoorten waarmee u richting België zou zijn gereisd evenmin iets toevoegen aan uw dossier, daar ook dit slechts kopieën zijn en het CGVS geen zicht heeft op de verdere inhoud van deze stukken. De brief van TCC, de afdruk van een online video en de foto's van uw activiteiten in India en België legde u reeds neer in het kader van de beroepsprocedure van uw derde verzoek, werden destijds reeds inhoudelijk besproken en vormen aldus logischerwijs geen nieuw element."

Ook stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op pertinente wijze vast dat verzoekers voorgehouden activiteiten voor de Tamildiaspora in België evenmin kunnen worden aangenomen als een element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet:

"Volledigheidshalve wenst het CGVS toe te voegen dat wat betreft uw bewering opnieuw lid te zijn van het 'TCC' en hierdoor bij terugkeer naar Sri Lanka opnieuw problemen te kennen dit evenmin overtuigt. Daargelaten het bijzonder bevreemdend is dat u zich eerst zou onthouden van 'TCC' daar u de gevolgen vreesde, doch u heden toch weer lid zou zijn geworden, zij opgemerkt dat bij verzoeken om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een verzoeker om internationale bescherming niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden.

Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde zaken. Echter blijkt nergens uit de door u neergelegde stukken en/of verklaringen dat de Sri Lankaanse autoriteiten heden, noch in het verleden op de hoogte zouden zijn geweest van uw activiteiten. Bovendien verklaarde u zelf uitdrukkelijk te hebben gevraagd aan TCC om geen foto's te publiceren en bovendien blijkt zoals eerder gesteld nergens uit de door u neergelegde Facebook-afdrukken aan wie deze profielen toebehoren, noch of dit openbare – en dus door iedereen te bezichtigen – profielen zijn. Ten overvloede wenst het CGVS te herhalen dat, mede gezien het ongeloofwaardige karakter van uw relaas, u voor uw komst naar België aldus niet in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond omwille van uw lidmaatschap en/of politieke activiteiten. Aldus kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België. Het CGVS ziet aldus geenszins in hoe uw beweerdde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer

gevaar zou lopen. Dat u ook hierdoor niet terug zou kunnen keren naar Sri Lanka is wederom een blote bewering die u geenszins hard weet te maken.”

In zijn verzoekschrift komt verzoeker dienaangaande niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn vluchtrelaas dat hij door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt bedreigd naar aanleiding van zijn banden met de LTTE en zijn activiteiten voor de Tamildiaspora in België. Hij verwijst naar een reeks rapporten met betrekking tot de wijze waarop de Sri Lankaanse autoriteiten de activiteiten in de Tamildiaspora in Europa in het oog houden. Hij voert aan dat de door hem voorgelegde foto's op – ook voor de Sri Lankaanse autoriteiten toegankelijke – websites en sociale netwerksites werden gepubliceerd.

De Raad stelt vast dat hij zich reeds in het kader van verzoekers derde (volgend) verzoek om internationale bescherming uitsprak over voornoemde elementen. In arrest nr. 219 543 van 8 april 2019 stelde de Raad onder meer als volgt:

“2.4.5. Vooreerst bevestigt verzoekers vrijwillige terugkeer naar Sri Lanka in 2014 dat hij er van uitging dat zijn terugkeer geen problemen voor hem zou meebrengen. Verzoeker meende dus zelf dat hij niet in de negatieve aandacht stond van zijn autoriteiten, wat de ongeloofwaardigheid van verzoekers initieel ingeroepen vrees voor vervolging en zijn voorgehouden banden met de LTTE bevestigt. Tevens meende verzoeker dat zijn activiteiten in België binnen de Tamildiaspora hem niet zouden aangewreven worden. Hoewel verzoeker verklaarde dat hij bij zijn terugkeer naar Sri Lanka werd opgepakt en ondervraagd, blijkt uit onderstaande vaststellingen dat hier geen geloof aan kan worden gehecht.

2.4.6. Verzoeker legt geen enkel begin van bewijs kan neer van zijn voorgehouden problemen bij zijn terugkeer naar Sri Lanka. Indien verzoeker beweerde op de luchthaven te zijn aangehouden, daar te zijn vrijgelaten en later nog driemaal door de CID werd opgepakt en vrijgelaten, dan kan niet aangenomen worden dat verzoeker die indien hij actief was binnen de Tamildiaspora niet zou geweten hebben dat hij hiervan melding kon maken bij de Belgische Consulaire diensten, bij IOM of bij de bekende mensenrechtenorganisaties in Sri Lanka (notities van het persoonlijk onderhoud van 1 maart 2018 (hierna: notities), p. 3-4). Verzoeker achtte het niet nodig deze kanalen aan te spreken. Verzoeker liet eveneens na deze beweerde problemen kenbaar te maken aan de Tamilorganisatie in België of andere politieke vrienden in België.

2.4.7. Ook waar verzoeker beweerde dat hij op een “wanted list” staat, legde hij hiervan geen bewijsstukken voor (notities, p. 5) terwijl verzoeker stelde dat hij in de krant had gelezen dat andere Tamils op de “wanted list” stonden (notities, p. 5). Verzoekers verklaring dat de gepubliceerde “wanted list” enkel om veroordeelde criminelen (van Tamil herkomst) zou gaan is uiteraard niet ernstig. Indien verzoeker verwijst naar (bij verstek) veroordeelde criminelen dan heeft dit geen uitstaans met politieke daden, noch met LTTE vervolging. Hoe dan ook indien de autoriteiten daadwerkelijk naar verzoeker op zoek zouden zijn, kan logischerwijze worden aangenomen dat verzoeker dit kan aantonen.

2.4.8. Verzoeker maakt dus niet aannemelijk dat hij onmiddellijk bij aankomst in Sri Lanka in 2014 werd tegengehouden en ondervraagd door de CID over zijn activiteiten in België en LTTE connecties. Zo kan niet worden ingezien dat verzoeker verklaarde dat hij grondig ondervraagd en zelfs gefolterd werd, maar dat hij vervolgens diezelfde dag werd vrijgelaten onder de voorwaarde dat hij niet met een mensenrechtenorganisatie zou spreken en geen medicatie zou nemen (notities, p. 3). Nog daargelaten dat de Sri Lankaanse autoriteiten dergelijke contacten niet kunnen verhinderen nu verzoeker ook elektronisch contact kan leggen of via derden, kan slechts vastgesteld worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten niet meenden dat er redenen waren om gebruik maken van de “Prevention of Terrorism Act” (PTA) en dus verzoeker geen hindernis was in hun strijd tegen de LTTE. De PTA laat immers toe dat verdachten zonder arrestatiebevelen en zonder motivering worden opgepakt en gedurende maanden worden opgesloten zonder enige vorm van proces (HRW “Sri Lanka; Repeal Draconian Security Law” van 29 januari 2018; COI Focus “Sri Lanka. Risico bij terugkeer” van 29 mei 2018 (update), p. 9-10). Verzoeker beweert ook zelf dat “er in Sri Lanka handig gebruik gemaakt wordt van de zeer uitgebreide antiterrorismewetgeving om Tamil voor onbepaalde termijn te detineren en verwijst naar rapporten dienaangaande (“Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Sri Lanka: Treatment of Tamils in society and by authorities; the Eelam People's Democratic Party (EPDP), including relationship with the Tamil population (2014-February 2017), 17 March 2017, LKA105756.E.”; “Freedom from Torture, UN Committee Against Torture, 59th Session : Freedom from Torture Submission on Sri Lanka, 2016.”).

Dat de Sri Lankaanse veiligheidsdiensten verzoeker dezelfde dag nog zouden vrijlaten omwille van het protest van zijn moeder aan de luchthaven is bezwaarlijk ernstig. Evenmin kan worden aangenomen dat verzoeker onder de voorwaarde dat hij niets over zijn behandeling tijdens het verhoor zou vertellen aan mensenrechtenorganisaties (notities, p. 3) zou vrijkomen indien hij inderdaad een mogelijk veiligheidsrisico kan uitmaken. Verzoeker kan noch mits stukken, noch mits zijn verklaringen aantonen dat hij ondervraagd en gefolterd werd bij aankomst in Sri Lanka.

2.4.9. Uit verzoekers verdere verklaringen kan blijken dat hij zijn antwoorden wijzigt naarmate hij inziet dat deze niet zinnig zijn. Zo heeft verzoeker initieel verklaard dat hij werd vrijgelaten onder voorwaarde dat hij het huis niet zou verlaten (notities, p. 4). Wanneer hierop nader wordt ingegaan dat dit verbod om zijn huis te verlaten niet te verzoenen valt met verzoekers verklaring dat de Sri Lankaanse autoriteiten hem in de gaten wilden houden om te zien of hij connecties met LTTE had (notities, p. 4), past verzoeker zijn verklaringen aan en stelde dat hij overdag wel naar buiten mocht, maar 's nachts terug naar huis moest gaan (notities, p. 4). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker een ander asielerlaas opbouwt naarmate hij geconfronteerd werd met ongerijmdheden.

2.4.10. Waar verzoeker verwijst naar landeninformatie ("UK Home Office: Country Policy and Information Note Sri Lanka: Tamil separatism, June 2017"; "Migration Office, Ministry of Interior of the Slovak Republic: SRI LANKA - Current status of 'Liberation Tigers of Tamil Eelam' militant group, 6 March 2017"; "ACCORD - Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation: Sri Lanka; COI Compilation, December 2016") die verzoekers verklaringen ondersteunt, met name dat activiteiten in België hem in een kwaad daglicht konden stellen bij aankomst in Sri Lanka in 2014. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat zijn verklaringen over zijn voorgehouden problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten na zijn terugkeer naar Sri Lanka in 2014 niet geloofwaardig zijn. Het volstaat dan ook niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke.

2.4.11. Verder verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat drie ex-leden van de LTTE op 11 april 2014 door leden van de CID gedood werden (verklaring meervoudige aanvraag, vraag 18). Nochtans hield verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud voor dat het leger verantwoordelijk was voor de dood van de ex-LTTE-leden (notities, p. 7). Verzoekers uitleg, dat hij ondervraagd werd door de CID in het legerkamp en dat CID en leger eigenlijk hetzelfde zijn omdat ze samenwerken (notities, p. 7), is strijdig met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Immers er is een duidelijk verschil tussen de CID of "Criminal Investigation Department" van de Sri Lankaanse politie enerzijds en het "Sri Lanka Corps of Military Police" (SLCMP) van het Sri Lankaanse leger anderzijds (Wikipediapagina "Criminal Investigation Department (Sri Lanka)"; Wikipediapagina "Sri Lanka Corps of Military Police"). Indien verzoeker zich inderdaad heeft aangeboden bij de diensten van de CID dan kan worden aangenomen dat hij voorafgaandelijk heeft overlegd met familie (waar besloten werd dat zijn moeder zou meegaan) en/of vrienden en dan ook het verschil tussen het leger en de CID zou kennen, quod non. Ook kan niet ingezien worden dat hij dit thans nog steeds niet zou weten of hij langdurig werd ondervraagd en gefolterd door de CID, en dit terwijl hij ook na zijn terugkeer naar België alle informatie ter beschikking had. Hieruit kan enkel blijken dat verzoeker het niet nuttig vond deze aanhouding ernstig te bespreken alvorens opnieuw naar Europa te komen. Ook kan niet blijken dat verzoeker dit naderhand heeft besproken België nu hij zou geweten hebben dat zijn verklaringen niet rijmen.

2.4.12. Gelet op voorgaande hecht de Raad geen geloof aan verzoekers beweringen dat hij problemen zou hebben gekend met de Sri Lankaanse autoriteiten na zijn terugkeer naar Sri Lanka in 2014.

2.4.13. De documenten waaruit blijkt dat verzoeker op 27 februari 2014 terugkeerde naar Sri Lanka staan hoe dan ook niet ter discussie. Evenwel weet verzoeker zijn bewering dat hij slechts kort in Sri Lanka bleef en op 30 april 2014 naar India ging en er continu verbleef tot 30 augustus 2017 niet hard te maken (verklaring meervoudige aanvraag, punt 14). De door verzoeker bij het CGVS en verzoekschrift neergelegde medische attesten uit India dateren van 2015 en 2016 en gelden als enige documenten ter staving van zijn verblijf in India. Nog daargelaten dat de bestreden beslissing wijst op het gemak waarmee dergelijke stukken kunnen verkregen worden (COI Focus "Sri Lanka. Corruptie en (ver)vals(t)e documenten" van 29 augustus 2017; COI Focus "India. Corruptie en documentenfraude" van 8 mei 2018) kunnen deze documenten enkel aantonen dat verzoeker medische onderzoeken onderging in India op 21 juni 2015, 24 september 2015, 28 september 2015, 30 september 2015, 28 oktober 2015, 21 juni 2016, 22 juni 2016 en 9 juli 2016. Verzoekers bewering dat hij meer dan drie jaar onafgebroken in India heeft verbleven wordt hiermee niet aangetoond enkel dat verzoeker tussen 21 juni 2015 en 28

oktober 2015 en opnieuw eind juni tot begin juli 2016 in India was om medische redenen. Verzoeker laat na zijn paspoort voor te leggen waaruit een langdurig verblijf in India kan blijken. Verzoeker legt enkel een fotokopie van de eerste pagina uit zijn Sri Lankaans paspoort neer, zodat eventuele in- en uitreisstempels niet kunnen worden nagegaan.

Voorgaande vaststellingen maken niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker niet continu in India verbleef, doch in Sri Lanka of elders, en dat hij deze informatie tracht te verbergen voor de Belgische asielinstanties.

2.4.14. Wat betreft verzoekers activiteiten in België voor de TCC en zijn deelname aan protesten, dient er vooreerst op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland ('*réfugié sur place*') er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96).

2.4.15. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn activiteiten in België hoe dan ook beperkt zijn. Zo noemde hij twee namen van leiders in België, doch kende hij hun volledige namen niet, dit ondanks zijn bewering gedurende jaren actief geweest te zijn in de Tamildiaspora (notities, p. 2-3). Ook gaf verzoeker aan niet langer lid te zijn na zijn terugkeer naar België (notities, p. 3). Verzoeker betoogt dat hij voldoende foto's kan voorleggen en heeft voorgelegd dat hij lid was van de LTTE en deelnam aan protesten in het kader van zijn Tamil-origine, dat tevens een duidelijke foto van hem werd gepubliceerd op het online media kanaal "Eeladhesam News" en dat hij ten slotte een schrijven overmaakt van de "Tamil Coordinating Committee" te België. De Raad merkt op dat uit de door verzoeker neergelegde foto's voorgehouden profiel niet kunnen aantonen nu daaruit geenszins de precieze feitelijke omstandigheden kunnen worden afgeleid waarin deze foto's werden genomen. Hoe dan ook is verzoeker op deze foto's niet bij naam identificeerbaar en kan uit deze foto's niet blijken of deze enigszins verspreid zijn, dan wel tot het privébezit van verzoeker behoren. Aangaande de door verzoeker neergelegde Facebook-afdrukken is niet duidelijk aan wie deze profielen toebehoren, noch of dit openbare – en dus door iedereen te bezichtigen – profielen betreffen. Verzoeker weet met deze Facebook-afdrukken aldus niet aan te tonen dat hij in de kijker van de overheid zou lopen ingeval van terugkeer naar Sri Lanka. Het door verzoekers neergelegde krantenartikel dateert reeds van verzoekers vrijwillige terugkeer naar Sri Lanka in 2014. Bovendien leidt de opgegeven hyperlink niet naar het artikel op internet, doch louter naar de homepage van "Eeladhesam News". De bij het verzoekschrift neergelegde brief van het TCC van 24 oktober 2018 vermeldt dat verzoeker sinds 2010 lid is bij de organisatie. Waar in deze brief louter wordt aangegeven dat verzoeker in 2014 werd teruggestuurd naar Sri Lanka en vervolgens problemen kende in Sri Lanka, dient opgemerkt dat gelet op bovenstaande geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen in Sri Lanka en dat deze brief, die noch een objectief, noch een officieel karakter heeft, deze vaststellingen niet kan wijzigen. Bovendien stelde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij geen lid meer is van deze organisatie (notities, p. 3), terwijl de brief doet uitschijnen dat verzoeker nog steeds lid is ("Wat ik met dit brief wilt vermelden dat [verzoeker] sinds 2010 lid van onze organisatie. Hij werk voor onze deel organisatie Tamil Youth Organisation – Belgium."), wat de waarachtigheid van de inhoud van deze brief verder ondermijnt.

2.4.16. Zoals hoger reeds vastgesteld heeft verzoeker evenmin kunnen aantonen bij zijn terugkeer naar Sri Lanka in 2014 problemen gekend te hebben omdat hij in België actief zou zijn geweest voor de TCC en bepaalde politieke activiteiten zou hebben in België, noch kan blijken dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn of hem hierover hebben aangesproken. Verzoeker heeft ongehinderd Sri Lanka kunnen in- en uitreizen, zelfs tussendoor nog naar India. Verzoeker verklaarde

immers ook ter terechtzitting dat hij Sri Lanka legaal uitreisde en ook geen vals paspoort gebruikte in India. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond omwille van zijn lidmaatschap en/of politieke activiteiten.

Er liggen geen elementen voor waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker thans in de aandacht komt van de Sri Lankaanse autoriteiten laat staan dat dit hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.”

Het in het kader van onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming opnieuw herhalen van en volharden in zijn beweerdde problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten, zijn bewering dat deze autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn beweerdde activiteiten voor de Tamildiaspora in Europa en het beweerdelijk opnieuw lid worden van het TCC in België, volstaat allerm minst om op de hiervoor geciteerde beoordeling van de Raad in het kader van verzoekers derde (volgend) verzoek om internationale bescherming een ander licht te werpen. Verzoeker brengt geen enkel concreet (begin van) bewijs bij waaruit zou kunnen blijken dat de Sri Lankaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn activiteiten voor de Tamildiaspora in Europa, dat zij de door verzoeker aangehaalde internetbronnen zouden hebben geconsulteerd, laat staan dat hij in deze bronnen bij naam wordt genoemd. In zijn verzoekschrift voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende de door hem voorgelegde documenten (zie *supra*). Verder verwijst hij slechts naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon en die aldus niet volstaat teneinde zijn beweerdde nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken. Als zodanig blijft de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering onverminderd overeind.

2.3.6. Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift wijst op de zogenaamde Paasaanslagen van april 2019 en de mogelijke invoering van nieuwe wetgeving met betrekking tot terrorismebestrijding in Sri Lanka, dient erop gewezen dat uit de aangehaalde informatie niet blijkt dat de veiligheidssituatie in Sri Lanka sedert deze zogenaamde Paasaanslagen van april 2019 dermate is verslechterd dat er heden in Sri Lanka sprake zou zijn van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie blijkt het immers te gaan om doelgericht geweld gedurende een korte periode. Verder blijkt uit deze informatie evenmin dat mensen behorende tot de Tamil-etnie ingeval van terugkeer naar Sri Lanka een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zouden kennen louter omwille van het behoren tot de groep van de Tamils. De uiteenzetting over op til zijnde nieuwe wetgeving in Sri Lanka met betrekking tot terrorismebestrijding en de mogelijke gevolgen hiervan voor de Tamilgemeenschap betreft louter speculatie en is dan ook geenszins van aard een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing en/of op de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming. Vooralsnog is deze wetgeving immers niet in voege, laat staan dat kan worden vastgesteld wat de praktische gevolgen ervan zouden zijn voor de Tamilgemeenschap in Sri Lanka.

2.3.7. Wat betreft Sri Lankanen die na het indienen van een verzoek om internationale bescherming in het buitenland terugkeren naar hun land van herkomst, dient vastgesteld dat de Raad in zijn arrest nr. 219 543 van 8 april 2019 in het kader van verzoekers derde (volgend) verzoek om internationale bescherming oordeelde als volgt:

“2.4.20. Daar waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar passages uit verschillende rapporten en een schending van artikel 3 van het EVRM in hoofde van verzoeker aanvoert in geval van terugkeer naar Sri Lanka, merkt de Raad op dat de praktijken die verzoeker aanhaalt betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoeker. Zoals hoger gesteld kan verzoeker niet aantonen in de negatieve aandacht te staan van zijn overheden.

Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus “Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka” van 29 mei 2018), alsook uit de (gedeeltelijke) rapporten aangehaald door verzoeker, dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat in casu niet het geval is. Uit de hierboven aangehaalde COI Focus blijkt dat de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige

onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met het LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven (COI Focus “Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka” van 29 mei 2018).”

In zijn verzoekschrift komt verzoeker dienaangaande niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit algemene rapporten die dateren van voor voormeld arrest op 8 april 2019 werd uitgesproken. Als zodanig kan deze informatie niet worden beschouwd als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet en wordt aan de hiervoor geciteerde motivering geen afbreuk gedaan.

2.3.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoeker in het kader van onderhavig, derde (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER